Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 6ης Σεπτεμβρίου 2013 *

«Εσωτερική αγορά φυσικού αερίου — Οδηγία 2003/55/ΕΚ — Υποχρέωση των επιχειρήσεων φυσικού αερίου να οργανώνουν σύστημα για την κατόπιν διαπραγματεύσεως πρόσβαση σε εγκαταστάσεις αποθηκεύσεως φυσικού αερίου — Απόφαση των τσεχικών αρχών με την οποία χορηγήθηκε στην προσφεύγουσα προσωρινή παρέκκλιση για τις μελλοντικές εγκαταστάσεις υπόγειας αποθηκεύσεως φυσικού αερίου του Dambořice — Απόφαση της Επιτροπής με την οποία επιβλήθηκε στην Τσεχική Δημοκρατία η υποχρέωση να ανακαλέσει την απόφαση περί χορηγήσεως παρεκκλίσεως — Διαχρονική εφαρμογή της οδηγίας 2003/55»

Στην υπόθεση T-465/11,

Globula a.s., με έδρα το Hodonín (Τσεχική Δημοκρατία), εκπροσωπούμενη από τους M. Petite, D. Paemen, A. Tomtsis, D. Koláček και P. Zákoucký, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από την

Τσεχική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek, J. Očková και T. Müller,

παρεμβαίνουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από την O. Beynet και τον T. Scharf,

καθής,

με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως C(2011) 4509 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2011, περί χορηγήσεως παρεκκλίσεως από την υποχρέωση παροχής προσβάσεως σε τρίτους στις υπό κατασκευή εγκαταστάσεις υπόγειας αποθηκεύσεως φυσικού αερίου στο Dambořice,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους I. Pelikánová (εισηγήτρια), πρόεδρο, K. Jürimäe και M. van der Woude, δικαστές,

γραμματέας: Σ. Σπυροπούλου, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 23ης Απριλίου 2013,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 14 Απριλίου 2009 η Globula a.s., προσφεύγουσα, υπέβαλε στο τσεχικό Υπουργείο Βιομηχανίας και Εμπορίου (στο εξής: Υπουργείο) αίτηση χορηγήσεως άδειας για την κατασκευή εγκαταστάσεως υπόγειας αποθηκεύσεως φυσικού αερίου στο Dambořice (Τσεχική Δημοκρατία). Στο πλαίσιο της εν λόγω αιτήσεως, ζήτησε προσωρινή παρέκκλιση, όσον αφορά το σύνολο του νέου δυναμικού της εγκαταστάσεως υπόγειας αποθηκεύσεως φυσικού αερίου, από την υποχρέωση να παρέχει πρόσβαση, κατόπιν διαπραγματεύσεως, σε τρίτους στην ως άνω εγκατάσταση.

2 Με την απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2010 το Υπουργείο επέτρεψε την κατασκευή της εγκαταστάσεως υπόγειας αποθηκεύσεως φυσικού αερίου και χορήγησε στην προσφεύγουσα προσωρινή παρέκκλιση από την υποχρέωση να παρέχει, κατόπιν διαπραγματεύσεως, πρόσβαση σε τρίτους στο 90 % του δυναμικού της εγκαταστάσεως υπόγειας αποθηκεύσεως φυσικού αερίου και τούτο για 15 έτη από την ημερομηνία ισχύος της χορηγηθείσας άδειας χρήσεως.

3 Η απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2010 κοινοποιήθηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή με το από 11 Φεβρουαρίου 2011 έγγραφο του Υπουργείου, το οποίο περιήλθε στην Επιτροπή στις 18 Φεβρουαρίου 2011.

4 Με το από 15 Απριλίου 2011 έγγραφο η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες από το Υπουργείο, διευκρινίζοντας ότι, αν τελικώς του ζητήσει να τροποποιήσει ή να ανακαλέσει την απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2010, θα το πράξει πριν τις 18 Ιουνίου 2011. Το Υπουργείο απάντησε στις 29 Απριλίου 2011 εντός της ταχθείσας από την Επιτροπή ημερομηνίας.

5 Με το από 13 Μαΐου 2011 έγγραφο η Επιτροπή απηύθυνε στο Υπουργείο δεύτερη αίτηση συμπληρωματικών πληροφοριών, διευκρινίζοντας εκ νέου ότι αν τελικώς του ζητήσει να τροποποιήσει ή να ανακαλέσει την απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2010, θα το πράξει πριν τις 18 Ιουνίου 2011. Το Υπουργείο απάντησε στις 20 Μαΐου 2011 εντός της ταχθείσας από την Επιτροπή προθεσμίας.

6 Με το από 23 Ιουνίου 2011 έγγραφο, το οποίο υπεγράφη από το αρμόδιο για θέματα ενέργειας μέλος της Επιτροπής, η Επιτροπή ενημέρωσε ότι θα εξέδιδε επίσημη απόφαση πριν τις 29 Ιουνίου 2011.

7 Στις 27 Ιουνίου 2011 η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2011) 4509 περί χορηγήσεως παρεκκλίσεως από την υποχρέωση παροχής, κατόπιν διαπραγματεύσεως, προσβάσεως σε τρίτους στις υπό κατασκευή εγκαταστάσεις υπόγειας αποθηκεύσεως φυσικού αερίου στο Dambořice (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), με την οποία ζήτησε από την Τσεχική Δημοκρατία να ανακαλέσει την απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2010. Η προσβαλλόμενη απόφαση κοινοποιήθηκε στην Τσεχική Δημοκρατία στις 28 Ιουνίου 2011.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

8 Η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 26 Αυγούστου 2011.

9 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Δεκεμβρίου 2011, η Τσεχική Δημοκρατία ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα διαδικασία προς στήριξη των αιτημάτων της προσφεύγουσας. Με τη διάταξη της 11ης Ιανουαρίου 2012 ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου επέτρεψε την παρέμβαση αυτή. Η παρεμβαίνουσα κατέθεσε το υπόμνημά της και οι λοιποί διάδικοι κατέθεσαν σχετικώς τις παρατηρήσεις τους εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

10 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

11 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 23ης Απριλίου 2013.

12 Η προσφεύγουσα, υποστηριζόμενη από την Τσεχική Δημοκρατία, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

13 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

14 Προς στήριξη του αιτήματός της να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορά εσφαλμένο καθορισμό του εφαρμοστέου δικαίου, ο δεύτερος παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και ο τρίτος πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών.

15 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα αποτελείται από δύο σκέλη, τα οποία αφορούν αντιστοίχως εσφαλμένο προσδιορισμό του εφαρμοστέου διαδικαστικού και ουσιαστικού δικαίου.

16 Η προσφεύγουσα, υποστηριζόμενη από την Τσεχική Δημοκρατία, υποστηρίζει, κατ' ουσία, ότι η Επιτροπή όφειλε να εφαρμόσει τη διαδικασία και τα κριτήρια που προβλέπει το άρθρο 22 της οδηγίας 2003/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 98/30/ΕΚ (ΕΕ L 176, σ. 57, στο εξής: δεύτερη οδηγία για το φυσικό αέριο), και όχι τη διαδικασία και τα κριτήρια που προβλέπει το άρθρο 36 της οδηγίας 2009/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/55 (ΕΕ L 211, σ. 94, στο εξής: τρίτη οδηγία για το φυσικό αέριο). Ειδικότερα, μολονότι η απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2010 κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή στις 18 Φεβρουαρίου 2011, η τρίτη οδηγία για το φυσικό αέριο αντικατέστησε τη δεύτερη οδηγία για το φυσικό αέριο μόλις στις 3 Μαρτίου 2011.

17 Η Επιτροπή αμφισβητεί τόσο το παραδεκτό όσο και το βάσιμο των εν λόγω επιχειρημάτων.

Επί του παραδεκτού του πρώτου λόγου ακυρώσεως

18 Η Επιτροπή αμφισβητεί το παραδεκτό του πρώτου λόγου ακυρώσεως. Κατ' αυτήν, ακόμη και αν υποτεθεί ότι έπρεπε να είχε εφαρμοσθεί η διαδικασία του άρθρου 22 της δεύτερης οδηγίας για το φυσικό αέριο, η Επιτροπή θα έπρεπε να είχε απευθύνει στην Τσεχική Δημοκρατία άτυπη πρόταση ανακλήσεως της από 26 Οκτωβρίου 2010 αποφάσεως, ήτοι πράξη μη δυνάμενη να προσβληθεί. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προσδοκά ωφέλεια από την υπό κρίση προσφυγή και, κατά συνέπεια, στερείται έννομου συμφέροντος. Εν πάση περιπτώσει, και αντιθέτως προς τη γνώμη της

προσφεύγουσας, θα μπορούσε, ενδεχομένως, σε περίπτωση ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως από το Γενικό Δικαστήριο, να λάβει νέα απόφαση βάσει της δεύτερης οδηγίας για το φυσικό αέριο.

19 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τα ως άνω επιχειρήματα.

20 Επιβάλλεται η διαπίστωση, συναφώς, ότι καίτοι είναι ορθό ότι αντιθέτως προς τη διαδικασία που προβλέπει στο άρθρο 36 της τρίτης οδηγίας για το φυσικό αέριο, το οποίο επιτρέπει στην Επιτροπή να απευθύνει στο οικείο κράτος μέλος κατευθείαν δεσμευτική απόφαση, η προβλεπόμενη από το άρθρο 22 της δεύτερης οδηγίας για το φυσικό αέριο διαδικασία της επιβάλλει να απευθύνει προηγουμένως στο κράτος μέλος μη δεσμευτική απόφαση περί τροποποιήσεως ή ακυρώσεως της αποφάσεώς του να χορηγήσει παρέκκλιση από τις διατάξεις της συγκεκριμένης οδηγίας, απόφαση που δεν συνιστά πράξη δυνάμενη να προσβληθεί.

21 Εντούτοις, με το σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως το οποίο αφορά την εφαρμοστέα διαδικασία, η προσφεύγουσα δεν επιδιώκει να της απευθύνει η Επιτροπή πράξη μη δυνάμενη να προσβληθεί αντί πράξεως δυνάμενης να προσβληθεί, αλλά να ακυρωθεί μια δεσμευτική και παράνομη κατ' αυτήν απόφαση, πράγμα από το οποίο προφανώς θα αντλούσε ωφέλεια.

22 Εξάλλου, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της Επιτροπής ότι αυτή θα μπορούσε, ενδεχομένως, σε περίπτωση ακυρώσεως από το Γενικό Δικαστήριο της προσβαλλομένης αποφάσεως, να λάβει νέα απόφαση βάσει της δεύτερης οδηγίας για το φυσικό αέριο. Αφενός, είναι σκόπιμο να επισημανθεί ότι, στο πλαίσιο της δεύτερης οδηγίας για το φυσικό αέριο, η έκδοση δεσμευτικής αποφάσεως προϋποθέτει, όπως εκτέθηκε στην ως άνω σκέψη 20, ότι η Επιτροπή έχει απευθύνει προηγουμένως στο οικείο κράτος μέλος μη δεσμευτική απόφαση. Δεδομένου ότι τέτοιου είδους μη δεσμευτική απόφαση είναι πιθανό να οδηγήσει σε διαπραγματεύσεις μεταξύ του οικείου κράτους μέλους και της Επιτροπής ως προς το περιεχόμενό της, δεν είναι βέβαιο, στο συγκεκριμένο στάδιο, ούτε αν η Επιτροπή θα λάβει τελικώς δεσμευτική απόφαση ούτε το περιεχόμενό αυτής. Αφετέρου, η προσφεύγουσα υποστήριξε επιπλέον ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να αμφισβητήσει την απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2010, καθότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 22, παράγραφος 4, της δεύτερης οδηγίας για το φυσικό αέριο προθεσμία εξέπνευσε στις 18 Μαΐου 2011.

23 Συνεπώς, και χωρίς να προδικάζεται στο στάδιο αυτό το βάσιμο ή μη των λόγων ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα, αυτή έχει έννομο συμφέρον όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακυρώσεως και, ως εκ τούτου, η ένσταση απαραδέκτου που πρότεινε συναφώς η Επιτροπή πρέπει να απορριφθεί.

Επί του βασίμου του πρώτου λόγου ακυρώσεως

24 Γενικότερα, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, θεωρείται γενικώς ότι οι διαδικαστικοί κανόνες έχουν εφαρμογή εφ' όλων των δικών που ήσαν εκκρεμείς κατά τον χρόνο ενάρξεως της ισχύος των κανόνων αυτών, πράγμα που δεν συμβαίνει με τους κανόνες ουσιαστικού δικαίου οι οποίοι συνήθως ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι δεν αφορούν τις καταστάσεις που δημιουργήθηκαν πριν από την έναρξη της ισχύος τους [βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 1993, C-121/91 και C-122/91, CT Control (Rotterdam) και JCT Benelux κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-3873, σκέψη 22, και της 14ης Νοεμβρίου 2002, C-251/00, Ilumitrónica, Συλλογή 2002, σ. I-10433, σκέψη 29, και απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007, T-65/98, González και Díez κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. II-3121, σκέψη 58].

25 Εντούτοις, έχει γίνει δεκτή εξαίρεση από την αρχή αυτή στην περίπτωση κατά την οποία η νομοθετική ρύθμιση περιλαμβάνει τόσο διαδικαστικούς όσο και ουσιαστικούς κανόνες, οι οποίοι αποτελούν αδιαίρετο σύνολο οι επιμέρους διατάξεις του οποίου δεν δύνανται να εξετάζονται μεμονωμένως ως προς το διαχρονικό τους αποτέλεσμα. Σε τέτοιου είδους περιπτώσεις, είναι δυνατή η αναγνώριση

αναδρομικού αποτελέσματος, εκτός αν αρκούντως σαφείς ενδείξεις δικαιολογούν τέτοιο συμπέρασμα (βλ., επ' αυτού, απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 1981, 212/80 έως 217/80, Meridionale Industria Salumi κ.λπ., Συλλογή 1981, σ. 2735, σκέψεις 11 και 12).

26 Εν προκειμένω, δυνάμει του άρθρου 53 της τρίτης οδηγίας για το φυσικό αέριο, η εν λόγω τρίτη οδηγία αντικατέστησε τη δεύτερη οδηγία για το φυσικό αέριο από της 3ης Μαρτίου 2011 και έκτοτε οι παραπομπές στη δεύτερη οδηγία για το φυσικό αέριο θεωρούνται ότι γίνονται στην τρίτη οδηγία για το φυσικό αέριο, σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΙ της δεύτερης οδηγίας. Κατά τον πίνακα αυτό, το άρθρο 36 της τρίτης οδηγίας για το φυσικό αέριο αντιστοιχεί στο άρθρο 22 της δεύτερης οδηγίας για το φυσικό αέριο.

27 Υπογραμμίζεται, συναφώς, ότι τόσο το άρθρο 22 της δεύτερης οδηγίας για το φυσικό αέριο όσο και το άρθρο 36 της τρίτης οδηγίας για το φυσικό αέριο περιλαμβάνουν ουσιαστικούς και διαδικαστικούς κανόνες και ότι, ειδικότερα, έχουν τροποποιηθεί ουσιωδώς οι κανόνες που διέπουν την έκδοση από τις εθνικές αρχές αποφάσεως για τη χορήγηση παρεκκλίσεως.

28 Επομένως, όσον αφορά τους διαδικαστικούς κανόνες, πρώτον, στην περίπτωση κατά την οποία η οικεία υποδομή χωροθετείται στο έδαφος περισσοτέρων του ενός κρατών μελών, το άρθρο 36, παράγραφοι 4 και 5, της τρίτης οδηγίας για το φυσικό αέριο παρέχει ορισμένες αρμοδιότητες στον Οργανισμό Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER), που ιδρύθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 713/2009, της 13ης Ιουλίου 2009, για την ίδρυση Οργανισμού Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενεργείας (ΕΕ L 211, σ. 1). Μεταξύ άλλων, ο ACER μπορεί να εκδίδει αποφάσεις αντί των εθνικών αρχών σε περίπτωση που αυτές δεν καταλήγουν σε συμφωνία.

29 Δεύτερον, το άρθρο 36, παράγραφος 6, τρίτο εδάφιο, της τρίτης οδηγίας για το φυσικό αέριο επιβάλλει στην εθνική αρχή την υποχρέωση, πριν τη λήψη αποφάσεως για τη χορήγηση εξαίρεσης, να αποφασίζει τους κανόνες και τους μηχανισμούς για τη διαχείριση και την κατανομή δυναμικού της εν λόγω υποδομής, να επιβάλλει στους διαχειριστές της υποδομής να καλούν όλους τους δυνητικούς χρήστες της υποδομής να εκδηλώσουν ενδιαφέρον για μίσθωση δυναμικού («έλεγχος αγοράς») και να απαιτεί όπως η διαχείριση του νεοδημιουργηθέντος δυναμικού πληροί ορισμένα κριτήρια.

30 Όσον αφορά, δεύτερον, τη διαδικασία σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι ουσιαστικές τροποποιήσεις συνίστανται, κατά πρώτον, στο γεγονός ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται πλέον να ζητήσει, σε πρώτο στάδιο, από το οικείο κράτος μέλος να ανακαλέσει ή να τροποποιήσει την απόφασή του, αλλά μπορεί πλέον να εκδώσει ευθέως δεσμευτική απόφαση. Δεύτερον, η δεσμευτική απόφαση της Επιτροπής δεν πρέπει πλέον να εκδίδεται βάσει της καλούμενης διαδικασίας της «επιτροπολογίας». Τρίτον, οι προθεσμίες εντός των οποίων μπορεί να ενεργήσει η Επιτροπή τροποποιήθηκαν. Μολονότι, δυνάμει της δεύτερης οδηγίας για το φυσικό αέριο, η αρχική προθεσμία των δύο μηνών θα μπορούσε να παραταθεί κατά ένα μήνα αν η Επιτροπή ζητούσε συμπληρωματικές πληροφορίες, η προαναφερθείσα αρχική προθεσμία μπορεί να παραταθεί, κατά την τρίτη οδηγία για το φυσικό αέριο, κατά δύο επιπλέον μήνες, και τούτο από την παραλαβή των συμπληρωματικών πληροφοριών.

31 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι σχετικές με τη διαδικασία τροποποιήσεις που εισήγαγε το άρθρο 36 της τρίτης οδηγίας για το φυσικό αέριο δεν μπορούν να λογίζονται αυτοτελώς ως προς τα διαχρονικά τους αποτελέσματα σε σχέση με τις τροποποιήσεις που αφορούν την ουσία.

32 Πρώτον, η διαδικασία για τη χορήγηση παρεκκλίσεως που διέπεται από το εν λόγω άρθρο είναι ενιαία διαδικασία, έστω και αν λαμβάνει χώρα εν μέρει σε εθνικό επίπεδο και εν μέρει σε επίπεδο Ένωσης. Συνεπώς, οι τροποποιήσεις που ασκούν επιρροή στη διαδικασία σε εθνικό επίπεδο, δεν μπορούν να αξιολογούνται αυτοτελώς σε σχέση με τις τροποποιήσεις που επηρεάζουν τη διαδικασία σε επίπεδο Ένωσης.

33 Δεύτερον, οι τροποποιήσεις που αφορούν την κατανομή των αρμοδιοτήτων λήψεως αποφάσεων μεταξύ των διάφορων φορέων που εμπλέκονται στη διαδικασία είναι μεγάλης εμβέλειας και, πιο συγκεκριμένα, είναι δυνατό να επηρεάσουν την έκβαση της διαδικασίας.

34 Συναφώς, είναι σκόπιμο, αφενός, να υπογραμμισθεί ο ρόλος που έχει πλέον ο ACER ως νέος φορέας, όσον αφορά τη διαδικασία που πρέπει να εφαρμόσουν οι εθνικές αρχές. Σε περίπτωση παρατεινόμενης διαφωνίας μεταξύ των εθνικών αρχών όσον αφορά ακόμη και αυτή καθεαυτή τη σκοπιμότητα της χορηγήσεως παρεκκλίσεως ή όσον αφορά τα κριτήρια που διέπουν τη διαχείριση του νεοδημιουργηθέντος δυναμικού, η μία και μοναδική απόφαση που πρέπει να λάβει ο ACER, βάσει των κανόνων της τρίτης οδηγίας για το φυσικό αέριο, είναι δυνατό να διαφέρει ουσιωδώς από τις ατομικές αποφάσεις που θα είχαν λάβει, βάσει των κανόνων της δεύτερης οδηγίας για το φυσικό αέριο, οι αρμόδιες εθνικές αρχές. Επιπλέον, είναι σκόπιμο να υπογραμμισθεί η σημασία του ρόλου του ACER ως συμβουλευτικού οργάνου των εν λόγω εθνικών αρχών. Μολονότι η υπό κρίση απόφαση δεν αφορά υποδομή χωροθετούμενη στο έδαφος περισσότερων του ενός κρατών μελών, αυτή η εξαιρετική περίσταση της υπό κρίση διαφοράς δεν είναι σε θέση να επηρεάσει την εξέταση του διακριτού χαρακτήρα των διαδικαστικών και ουσιαστικών κανόνων, που δεν εξαρτάται από κάποια συγκεκριμένη περίπτωση.

35 Αφετέρου, όσον αφορά τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσει η Επιτροπή, οι αρμοδιότητές της έχουν ενισχυθεί σημαντικά κατόπιν της νέας διατυπώσεως των παραγράφων 8 και 9 του άρθρου 36 της τρίτης οδηγίας για το φυσικό αέριο. Ειδικότερα, όπως εκτέθηκε στην ως άνω σκέψη 20, η Επιτροπή μπορεί πλέον να απευθύνει στο οικείο κράτος μέλος δεσμευτική απόφαση, χωρίς να οφείλει προηγουμένως να εκδώσει μια μη δεσμευτική απόφαση και χωρίς να ενεργοποιήσει τη διαδικασία της «επιτροπολογίας». Όπως εκτέθηκε στην ως άνω σκέψη 22, το γεγονός ότι έχει απαλειφθεί από τη διαδικασία το ενδεχόμενο να υπάρξει στάδιο διαπραγματεύσεων είναι πιθανό να επηρεάσει το περιεχόμενο της τελικής αποφάσεως της Επιτροπής.

36 Κατόπιν των προεκτεθέντων, συνάγεται το συμπέρασμα ότι οι τροποποιήσεις διαδικαστικής και ουσιαστικής φύσεως που εισήγαγε το άρθρο 36 της τρίτης οδηγίας για το φυσικό αέριο αποτελούν ένα αδιαίρετο σύνολο, κατά την παρατιθέμενη στην ως άνω σκέψη 25 νομολογία, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να προσδοθεί αναδρομικό αποτέλεσμα σε όλες τις προαναφερθείσες διατάξεις, εκτός και αν συνάγεται τέτοιου είδους συμπέρασμα από αρκούντως σαφείς ενδείξεις.

37 Εν προκειμένω, όμως, δεν υπάρχουν τέτοιου είδους ενδείξεις. Ειδικότερα, καίτοι η τρίτη οδηγία για το φυσικό αέριο προβλέπει κατά τρόπο σαφή, στα άρθρα της 53 και 54, την ημερομηνία από την οποία είναι εφαρμοστέοι οι κανόνες που θεσπίζει, δεν περιλαμβάνει, ωστόσο, κανόνες σχετικά με τις διαδικασίες που ήταν ήδη εκκρεμείς όταν τέθηκε σε ισχύ, δυνάμενους να δικαιολογήσουν παρέκκλιση από την αρχή που διαμόρφωσε η παρατιθέμενη στην ως άνω σκέψη 25 νομολογία.

38 Συνεπώς, αντιθέτως προς τη γνώμη της Επιτροπής, εφαρμοστέοι εν προκειμένω είναι οι κανόνες της δεύτερης οδηγίας για το φυσικό αέριο, και τούτο τόσο όσον αφορά την ουσία όσο και τη διαδικασία.

39 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, ενώ παρέλκει η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα.

Επί των δικαστικών εξόδων

40 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Εφόσον η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδά της καθώς και στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της τελευταίας.

41 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους. Η Τσεχική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση C(2011) 4509 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2011, περί χορηγήσεως παρεκκλίσεως από την υποχρέωση παροχής, κατόπιν διαπραγματεύσεως, προσβάσεως σε τρίτους στις υπό κατασκευή εγκαταστάσεις υπόγειας αποθηκεύσεως φυσικού αερίου στο Dambořice.

2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Globula a.s., καθώς και στα δικά της δικαστικά έξοδα.

3) Η Τσεχική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Σεπτεμβρίου 2013.

(υπογραφές)